

Document de ședință

B9-0341/2021 }
B9-0343/2021 }
B9-0346/2021 } RC1

9.6.2021

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul de procedură

în locul următoarelor propuneri de rezoluție:

B9-0341/2021 (PPE)
B9-0343/2021 (Renew)
B9-0346/2021 (ECR)

referitoare la drepturile omului și la situația politică din Cuba
(2021/2745(RSP))

Leopoldo López Gil, Michael Gahler, Isabel Wiseler-Lima, Gabriel Mato, Antonio López-Istúriz White

în numele Grupului PPE

Javier Nart, Malik Azmani, Olivier Chastel, Dita Charanzová, Vlad Gheorghe, Klemen Grošelj, Karin Karlsbro, Moritz Körner, Karen Melchior, Urmas Paet, Frédérique Ries, Nicolae Ștefănuță, Hilde Vautmans

în numele Grupului Renew

Anna Fotyga, Hermann Tertsch, Ryszard Czarnecki, Witold Jan Waszczykowski, Bogdan Rzońca, Assita Kanko, Charlie Weimers, Valdemar Tomaševski, Adam Bielan, Jadwiga Wiśniewska, Ryszard Antoni Legutko, Carlo Fidanza, Elżbieta Kruk, Raffaele Fitto, Elżbieta Rafalska, Ruža Tomašić

RC\1233803RO.docx

PE694.451v01-00 }
PE694.453v01-00 }
PE694.456v01-00 } RC1

în numele Grupului ECR

Rezoluția Parlamentului European referitoare la drepturile omului și la situația politică din Cuba (2021/2745(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Cuba, în special cele din 15 noiembrie 2018¹ referitoare la situația drepturilor omului în Cuba, din 3 decembrie 2019² referitoare la cazul lui José Daniel Ferrer și din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de dialog politic și de cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte³,
- având în vedere ADPC dintre Uniunea Europeană și Cuba, semnat în decembrie 2016 și aplicat provizoriu de la 1 noiembrie 2017⁴,
- având în vedere audierea privind Cuba a Delegației pentru relațiile cu țările din America Centrală, organizată la 11 decembrie 2020,
- având în vedere videoconferința informală a membrilor Consiliului mixt UE-Cuba, care a avut loc la 20 ianuarie 2021⁵,
- având în vedere cel de al treilea dialog oficial privind drepturile omului din cadrul Acordului de dialog politic și de cooperare (ADPC), care a avut loc la 26 februarie 2021⁶,
- având în vedere evaluarea periodică universală a Cubei efectuată de Consiliul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite în mai 2018,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) și alte tratate și instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului,
- având în vedere Convenția ONU asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) și Recomandările generale ale Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor,
- având în vedere rapoartele organizațiilor pentru drepturile omului, cum ar fi Human Rights Watch, Human Rights Foundation și Prisoners Defenders, capitolul IV.B privind Cuba din Raportul anual pe 2020 al Comisiei Interamericane a Drepturilor Omului, Comunicarea din 6 noiembrie 2019 adresată Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului de raportorul special privind formele contemporane de sclavie, inclusiv cauzele și consecințele acestei, și de raportorul special pentru combaterea traficului de persoane, în special femei și copii, privind

---

¹ JO C 363, 28.10.2020, p. 70.

² Texte adoptate, P9_TA(2019)0073.

³ JO C 334, 19.9.2018, p. 99.

⁴ JO L 337 I, 13.12.2016, p. 3.

⁵ [Consiliul mixt UE-Cuba, 20 ianuarie 2021.](#)

⁶ [Dialogul în domeniul drepturilor omului din cadrul ADPC din 26 februarie 2021.](#)

- brigăzile medicale cubaneze, precum și concluziile celei mai recente evaluări periodice universale a Cubei din 2018 privind brigăzile medicale cubaneze,
- având în vedere rapoartele Observatorului cubanez pentru drepturile omului pe o perioadă de 12 luni, până în mai 2021, privind acțiunile represive și detențiile arbitrare,
  - având în vedere audierile publice care au avut loc la cea de a 179-a sesiune a Comisiei Interamericane a Drepturilor Omului,
  - având în vedere rezoluțiile 7/2021, 14/2021 și 24/2021 ale Comisiei Interamericane a Drepturilor Omului,
  - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 10 decembrie 1984, la care Cuba este stat parte,
  - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului, la care Cuba este parte semnatară,
  - având în vedere Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului,
  - având în vedere Constituția Cubei și Codul său penal,
  - având în vedere Rezoluția 168 a Ministerului comerțului exterior și investițiilor din Republica Cuba din 29 martie 2010, Legea nr. 1312 din 12 septembrie 1976 (așa-numita „Lege privind migrația”) și decretele sale de reglementare nr. 26 din 18 decembrie 2015 și nr. 306 din 12 octombrie 2012, Convenția americană privind drepturile omului și raportul anual pe 2020 al Comisiei Interamericane a Drepturilor Omului din aprilie 2021,
  - având în vedere convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM), ratificate de Cuba,
  - având în vedere definiția „organizației societății civile” din Jurnalul Oficial al Uniunii Europene,
  - având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât prin ADPC, semnat în 2016, ambele părți și-au reafirmat respectul pentru drepturile universale ale omului, așa cum sunt stabilite în Declarația Universală a Drepturilor Omului și în alte instrumente internaționale relevante în materie de drepturi ale omului; întrucât la 5 iulie 2017 Parlamentul European a aprobat ADPC dintre UE și Cuba;
- B. întrucât în 2017 Parlamentul a adoptat o rezoluție prin care își reafirma viziunea privind democrația, drepturile universale ale omului și libertățile fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, de întrunire și de asociere politică, precum și libertatea de informare în toate formele sale;
- C. întrucât drepturile omului, libertatea și demnitatea și starea de bine a oamenilor sunt cel

mai bine reprezentate și apărate într-o democrație, ceea ce înseamnă, printre altele, alternanța puterii, alegeri libere și corecte și respectarea pluralismului politic; întrucât articolul 5 din recent aprobată Constituție a Cubei subliniază că Partidul Comunist din Cuba este autoritatea supremă a statului, prevedere întărită de articolele 4 și 229 care subliniază că socialismul este un sistem ireversibil; întrucât noua Constituție din 2019 a servit nu numai la protejarea sistemului și la înghețarea oricărui proces de reformă a libertăților și drepturilor, ci și la limitarea și mai accentuată a acestora; întrucât regimul limitează serios participarea la viața politică publică a persoanelor cu convingeri politice diferite și deținerea de funcții politice de către acestea; întrucât lipsesc în continuare condițiile care să ofere garanții de independență a sistemului judiciar, în special în ceea ce privește cazurile care implică activiști și disidenți;

- D. întrucât Decretul nr. 349 restrânge libertatea de exprimare a artiștilor impunând o autorizare prealabilă pentru desfășurarea de spectacole și expoziții publice și private; întrucât Decretul nr. 370 privind conținutul online stabilește un cadru ambiguu care permite persecutarea activiștilor și a jurnaliștilor independenți, în special în contextul pandemiei de COVID-19; întrucât Codul penal cubanez include dispoziții precum „starea de pericol” și „măsuri de securitate preinfracțională”, în temeiul cărora peste 8 000 de persoane se află în închisori fără să le fi fost imputată o infracțiune și mai mult de 2 500 de persoane au fost condamnate la muncă forțată;
- E. întrucât de la intrarea în vigoare a ADPC în urmă cu aproape patru ani în Cuba nu s-au înregistrat progrese concrete în privința principiilor și obiectivelor generale urmărite de acord în vederea îmbunătățirii situației drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a condițiilor economice și sociale pentru cetățenii cubanezi; întrucât, dimpotrivă, regimul cubanez și-a intensificat represiunea și încălcările drepturilor omului, iar situația a continuat să se deterioreze în întreaga societate cubaneză, producând noi valuri de rezistență și demonstrații pașnice în sectoare importante, care au fost reprimare și zdrobite brutal de structurile represive ale regimului cubanez;
- F. întrucât Avizul 50/2020 al Grupului de lucru al Consiliului pentru Drepturile Omului (CDO) al ONU privind detenția arbitrară, distribuit la 14 octombrie 2020, avertizează că încălcarea sistematică a drepturilor omului de către autoritățile cubaneze este o practică obișnuită; întrucât în ultimele douăsprezece luni, până la 1 iunie 2021, în Cuba erau înregistrate 199 de cazuri de detenție politică, 65 dintre acestea fiind noi; întrucât aprilie a fost luna în care s-au înregistrat cele mai multe acțiuni represive de la începutul anului 2021, cum atestă Observatorul Cubanez pentru Drepturile Omului, care a documentat peste 1 018 acțiuni represive împotriva activiștilor pentru drepturile omului și a jurnaliștilor independenți, dintre care 206 au fost rețineri arbitrare și 13 au implicat violențe grave; întrucât, potrivit organizației Apărătorii Deținuților, în momentul de față în Cuba există 150 de deținuți politici;
- G. întrucât în lumina analizei efectuate de Comisia interamericană a drepturilor omului la 11 februarie 2021, au fost adoptate măsuri preventive în legătură cu 20 de membri identificați ai Mișcării San Isidro (MSI) și există dovezi suficiente că dreptul la viață și dreptul la integritatea personală ale persoanelor identificate sunt expuse unor riscuri grave; întrucât autoritățile cubaneze au intrat ilegal în casa artistului independent Luis Manuel Otero Alcántara, coordonator al Mișcării San Isidro, reținându-l arbitrar mai multe ore fără a-i aduce acuzații; întrucât Denis Solís González, membru al MSI, este

încarcerat arbitrar, fiind acuzat de sfidare, iar Luis Robles Elizástegui se află în închisoare doar pentru că a purtat un afiș care solicita pașnic eliberarea lui Denis Solís González; întrucât Maykel Castillo Pérez, membru al MSI și coautor al cântecului „Patria y Vida”, este încarcerat arbitrar și a fost dat dispărut timp de 14 zile de către Comitetul ONU pentru disparițiile forțate;

- H. întrucât, contrar solicitărilor Parlamentului, UE nu a organizat vizite în închisori pentru a întâlni deținuții politici și nu a realizat nicio monitorizare a proceselor împotriva opozanților, disidenților, activiștilor pentru drepturile omului sau membrilor independenți ai societății civile; întrucât organizațiile internaționale pentru drepturile omului, cum ar fi Human Rights Watch, Amnesty International și Prisoners Defenders, printre alți numeroși observatori independenți ai situației drepturilor omului, inclusiv raportorii speciali ai ONU, nu au permisiunea să intre în Cuba, deși au insistat de mai mulți ani că este nevoie să viziteze insula;
- I. întrucât Rezoluția 168 din 2010 a Ministerului comerțului exterior și investițiilor străine din Cuba impune tuturor angajaților civili din străinătate care lucrează pentru stat sau pentru întreprinderi de stat, inclusiv personalului medical, sarcini și obligații nejustificate ce încalcă demnitatea umană și cele mai elementare și fundamentale drepturi ale omului; întrucât toți angajații civili care nu încheie misiuni medicale sau decid să nu se întoarcă în Cuba sunt pedepsiți în temeiul Codului penal cubanez cu opt ani de închisoare; întrucât aceste misiuni medicale au fost clasificate ca o formă modernă de sclavie, potrivit Comisiei interamericane a drepturilor omului, iar declarația Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului (CUB6/2019) privind misiunile medicale cubaneze a scos în evidență condițiile de muncă precare și inumane ale personalului medical, acuzații susținute de Human Rights Watch și de 622 mărturii;
- J. întrucât Cuba a ratificat cele opt convenții fundamentale ale OIM; întrucât Cuba încalcă Convențiile 29 și 105 ale OIM privind munca forțată;
- K. întrucât Parlamentul a acordat activiștilor cubanezi Premiul Saharov pentru libertatea de gândire de trei ori: lui Oswaldo Payá în 2002, Doamnelor în Alb (Berta Soler) în 2005 și lui Guillermo Fariñas în 2010; întrucât autoritățile cubaneze i-au împiedicat în mod sistematic pe laureații Premiului Saharov și pe rudele acestora să părăsească țara și să participe la evenimente internaționale, inclusiv la evenimente organizate de Parlamentul European, în pofida numeroaselor invitații, ultima dată la 11 decembrie 2020; întrucât tacticile lor au inclus hărțuirea, intimidarea și arestarea arbitrară a Bertei Soler și a lui Reinaldo Escobar, precum și limitarea conexiunilor la internet ale celorlalți participanți; întrucât președintele Delegației pentru relațiile cu țările din America Centrală, președintele Comisiei pentru afaceri externe și vicepreședintele Parlamentului au semnat o declarație comună prin care se opun hărțuirii activiștilor; întrucât există îngrijorări în legătură cu apărarea și sprijinirea lor de către delegația UE la Havana; întrucât nici Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), nici Delegația UE din Cuba nu au emis o declarație în apărarea acestora și nu au arătat nicio formă de sprijin public sau privat;
- L. întrucât actualul ambasador al UE din Havana a semnat o scrisoare adresată Președintelui Statelor Unite, prin care se solicita, printre altele, ridicarea embargoului impus de SUA asupra insulei și neamestecul în afacerile cubaneze; întrucât acest lucru

depășește clar funcțiile diplomatice ale ambasadorului și demonstrează rolul extrem de politizat pe care îl joacă Ambasada UE de la Havana; întrucât actualul ambasador al UE la Havana a făcut declarații publice în care a afirmat că „Cuba nu este o dictatură”;

- M. întrucât guvernul cubanez a refuzat participarea organizațiilor independente ale societății civile la Seminarele societății civile UE-Cuba, care au avut loc înaintea celui de al treilea dialog oficial privind drepturile omului; întrucât la 26 februarie 2021 UE și Cuba au organizat cel de al treilea dialog oficial privind drepturile omului în temeiul ADPC; întrucât cele două părți au discutat chestiunea libertății de întrunire pașnică și de asociere; întrucât UE a reamintit necesitatea de a respecta obligațiile care decurg din dreptul internațional al drepturilor omului; întrucât dialogul este menit să producă rezultate tangibile și nu poate fi considerat un scop în sine; întrucât orice dialog politic trebuie să includă o participare directă intensă a societății civile independente și a tuturor actorilor politici din opoziție, fără restricții, așa cum se subliniază la articolul 36 din ADPC;
- N. întrucât Parlamentul a invitat în repetate rânduri reprezentanții diplomației ai guvernului cubanez la audieri și activități privind Cuba; întrucât aceste invitații nu au fost doar refuzate, ci li s-a răspuns sub forma unor scrisori pline de insulte și acuzații nefondate la adresa Parlamentului și a deputaților săi; întrucât Parlamentul este, cel mai probabil, singura instituție a UE căreia nu i s-a acordat permisiunea de a vizita țara după intrarea în vigoare provizorie a ADPC, atitudine ce contrazice în mod clar elementul esențial pe care ar trebui să se bazeze un acord de dialog politic,
- O. întrucât ADPC include o așa-numită „clauză privind drepturile omului”, care este un element standard esențial al acordurilor internaționale ale UE ce permite suspendarea ADPC în cazul încălcării dispozițiilor în materie de drepturile omului,
1. condamnă ferm faptul că există deținuți politici, precum și persecuțiile politice susținute și permanente, actele de hărțuire și detențiile arbitrare ale disidenților din Cuba; condamnă, de asemenea, actualele atacuri împotriva artiștilor Mișcării San Isidro, a disidenților pașnici, a jurnaliștilor independenți, a apărătorilor drepturilor omului și a membrilor opoziției politice; cere să se pună capăt imediat acestor acțiuni și solicită insistent autorităților cubaneze să elibereze imediat toți deținuții politici și toate persoanele deținute arbitrar numai pentru că și-au exercitat libertatea de exprimare și de întrunire; condamnă ferm detenția arbitrară a Aymarei Nieto Muñoz, a lui Mitzael Díaz Paseiro, a lui Iván Amaro Hidalgo, a lui Edilberto Ronal Arzuaga Alcalá, a lui Yandier García Labrada, a lui Denis Solís González, a lui Luis Robles Elizástegui și a celor 77 de deținuți pe motive de conștiință; își exprimă solidaritatea cu membrii Mișcării San Isidro și cu toți activiștii și apărătorii drepturilor omului în eforturile lor de a promova libertatea de exprimare în Cuba;
  2. solicită să se garanteze mai bine dreptul la un proces corect și independența sistemului judiciar și să se asigure accesul persoanelor private de libertate la un avocat independent; regretă cele 1 941 de acte de represiune care au avut loc în aprilie (1018) și mai 2021 (923); solicită ca persoanelor deținute să li se permită să fie supuse unei evaluări medicale independente și să li se permită accesul la comunicații telefonice și vizite periodice din partea familiei, prietenilor, jurnaliștilor și diplomaților;

3. regretă profund lipsa de angajament și de voință a regimului cubanez de a depune eforturi pentru a face chiar și progrese minime în direcția unei schimbări sau de a deschide canale care să permită modalități de reformare a regimului, ceea ce ar îmbunătăți participarea socială și politică, precum și condițiile de trai ale cetățenilor; regretă că, în ciuda intrării în vigoare a ADPC în urmă cu aproape patru ani, situația drepturilor omului și a democrației nu s-a îmbunătățit și nu a produs niciun rezultat pozitiv substanțial și tangibil pentru poporul cubanez; solicită să se respecte obligațiile prevăzute în acest acord și să se adopte criteriile de referință clare în acest sens;
4. recunoaște dreptul poporului cubanez de a cere democratizarea țării printr-un dialog cu societatea civilă și cu opoziția politică, în vederea elaborării unei foi de parcurs care să ducă la alegeri democratice pluripartite;
5. cere guvernului cubanez să aplice reforme juridice pentru a garanta libertatea presei, de asociere și a demonstrațiilor și să lanseze reforme politice care permit alegeri libere, corecte și democratice, care să țină seama de voința suverană, liber exprimată, a poporului cubanez; îndeamnă guvernul cubanez să își alinieze politica privind drepturile omului la standardele internaționale definite în cartele, declarațiile și instrumentele internaționale la care Cuba este parte semnatară și să permită societății civile și opoziției politice să participe activ la viața politică și socială, fără restricții; face apel la guvernul cubanez să recunoască jurnalismul independent ca o practică legitimă și să respecte drepturile jurnaliștilor independenți din Cuba;
6. solicită abrogarea imediată a decretelor 349 și 370 și a altor legi cubaneze care încalcă libertatea de exprimare;
7. îl invită pe Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să recunoască existența opoziției politice față de guvernul cubanez și, ca atare, să o includă în dialogurile politice instituționale, oficiale, deschise și publice dintre UE și Cuba, susținând pilonii ADPC;
8. regretă că SEAE și Delegația UE la Havana au exclus din dialogurile politice opoziția democratică cubaneză și organizațiile independente ale societății civile europene și cubaneze din cauză că autoritățile cubaneze nu și-au dat girul; subliniază că această decizie contravine ADPC și subliniază că ambele părți au obligația de a respecta pe deplin acordul; solicită VP/ÎR și SEAE să refuze participarea la viitoare dialoguri politice și pe teme de drepturile omului cu Cuba în cazul în care societatea civilă nu este reprezentată în mod adecvat;
9. reamintește SEAE că participarea societății civile la dialogurile politice și la proiectele de cooperare prevăzute de acord este o parte esențială a ADPC și că excluderea societății civile de la fondurile de cooperare și/sau de la participarea la acord, permițând în schimb participarea și accesul la fondurile de cooperare exclusiv întreprinderilor la care participă statul sau pe care acesta le controlează, așa cum s-a întâmplat de la semnarea acordului, ar trebui remediată imediat;
10. condamnă încălcările sistematice ale drepturilor omului și ale dreptului muncii comise de statul cubanez împotriva personalului său medical detașat să lucreze în străinătate în cadrul misiunilor medicale, acestea contravenind convențiilor fundamentale ale OIM ratificate de Cuba; îndeamnă Cuba să pună efectiv în aplicare și să respecte Convenția

americană privind drepturile omului, respectiv Convențiile 29 și 105 ale OIM; solicită guvernului cubanez să asigure dreptul cubanezilor, inclusiv al medicilor trimiși în misiuni medicale în străinătate, de a ieși din țara lor și de a se întoarce, în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului; invită guvernul cubanez să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și să garanteze libertatea de asociere, inclusiv înregistrarea organizațiilor, și negocierea colectivă, în conformitate cu standardele OIM;

11. invită SEAE să insiste ca autoritățile cubaneze să își îndeplinească obligațiile stabilite în ADPC dintre UE și Cuba, în special în ceea ce privește respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, așa cum se subliniază la articolul 1 alineatul (5), articolul 2 litera (c), articolul 5, articolul 22 și, respectiv, articolul 43 alineatul (2) din acord; prin urmare, insistă ca Uniunea Europeană să urmărească îndeaproape și să monitorizeze respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Cuba atunci când pune în aplicare ADPC și să prezinte Parlamentului rapoarte periodice în acest sens;
12. consideră că încarcerarea lui Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui, Maykel Castillo Pérez („Osorbo”), care este membru al MSI și coautor al cântecului „Patria y Vida” și este deținut arbitrar, fiind declarat dispărut timp de 14 zile de către Comitetul ONU pentru disparițiile forțate, și a peste 120 de deținuți politici și deținuți pe motive de conștiință, precum și toate acțiunile arbitrare și represive înregistrate în aprilie și iunie 2021 constituie o încălcare a acordului și un caz de urgență specială, așa cum se prevede la articolul 85 alineatul (3) litera (b) din ADPC; invită UE să convoace, în consecință, o reuniune urgentă în acest sens;
13. regretă profund refuzul autorităților cubaneze de a permite delegațiilor Parlamentului European să viziteze Cuba; invită autoritățile să permită intrarea în țară imediat ce condițiile sanitare permit acest lucru; invită reprezentanții tuturor statelor membre să abordeze problema încălcărilor drepturilor omului în Cuba în timpul vizitelor la autoritățile cubaneze și să se întâlnească cu laureații Premiului Saharov pentru a garanta aplicarea coerentă, la nivel intern și extern, a politicii Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Guvernului și Adunării Naționale a Puterii Populare din Cuba, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Înaltului comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului.